

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ;

Και γιατί τα 'χει βάλει ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός μαζί τους;

Η αλήθεια είναι ότι δεν είναι εύκολο να εκφράσουμε σε χαρτί το τι πραγματικά είναι οι καταλήψεις.

Ναι, ήταν κτήρια που ερήμωναν και κάποιοι αποφάσισαν να τους δώσουν ζωή. Ναι, σ' έναν κόσμο που κυριαρχεί το «όλα-για-το-κεφάλαιο» και όλα εμπορευματοποιούνται, οι καταλήψεις θεωρούνται παράνομες. Ναι, είναι κομμάτι των κοινωνικών αγώνων, στηρίζουν τους αγώνες στους χώρους εργασίας, συμμετέχουν στα κινήματα ενάντια στη λεηλασία της φύσης, στέκονται ανάχωμα στα εθνικιστικά παραλληλήματα, μάχονται ενάντια στην έμφυλη βία, στέκονται αλληλέγγυες και στεγάζουν μετανάστες και μετανάστριες εντός τους. Και ναι, απαντάνε σε ανάγκες και επιθυμίες μας που δεν θέλουμε (και συχνά δεν μπορούμε) να καλύψουμε με τους όρους του εμπορεύματος: μια αυτοοργανωμένη δανειστική βιβλιοθήκη, ένα εργαστήριο ξύλου και σιδήρου, ένα πάρκο bmx, ένας κήπος με λαχανικά, μια αίθουσα χορού, μια συλλογική κουζίνα, ένα κινηματικό τυπογραφείο, ένα μουσικό στούντιο, ένα χαριστικό παζάρι, ένα μικρό σινεμά, ένα αυτοοργανωμένο θέατρο και άλλα πολλά.

Αλλά στην πραγματικότητα αυτά που κρύβουν μέσα τους δεν είναι υλικά αγαθά που μπορούν να αποτυπωθούν σε εικόνες, δεν είναι ένας κατάλογος υπηρεσιών να γραφτούν με λίγες λέξεις. Οι καταλήψεις είναι πολλά παραπάνω...

Γιατί πως ακριβώς να εξηγήσουμε τη ζεστασιά της αλληλεγγύης και του μοιράσματος, πως να μιλήσουμε για τον ενθουσιασμό της δημιουργικότητας και της αυτοοργάνωσης, τι να γράψουμε για τον ανατρεπτικό χαρακτήρα που παίρνει η χαρά όταν γίνεται συλλογικό αίσθημα, όταν γίνεται αποφασιστικότητα, όταν συνειδητοποιούμε ότι η λογική της ανάθεσης δεν βγάζει πουθενά, όταν βλέπουμε ότι συλλογικά μπορούμε να ορίσουμε κομμάτια της ζωής μας χωρίς το πατρικό χέρι του κράτους, όταν τα βλέμματα μας συναντιούνται και νιώθουμε ότι

μαζί μπορούμε να τα βάλουμε με τους πάντες...

Γιατί για εμάς, οι καταλήψεις δεν κρύβουν μέσα τους απλά τη δυνατότητα να ξεφύγεις από τη μίζερη καθημερινότητα, αλλά τον χώρο να συναντηθείς για να εναντιωθείς από κοινού σε αυτήν.

Και ακριβώς σε αυτόν τον πλούτο που παράγεται εντός τους, που βγαίνει στη δημόσια σφαίρα, διεκδικεί, συναντιέται, αλληλοδιαπλέκεται και συγκρούεται, βρίσκεται και η αιτία της καταστολής τους. Το δόγμα της ανάπτυξης περνάει πάνω από τις ζωές και αυτό επί του πρακτέου σημαίνει πως κάθε σπιθαμή γης πρέπει να είναι εκμεταλλεύσιμη για τ' αφεντικά. Οι πόλεις μεταμορφώνονται, οι γειτονίες εξευγενίζονται, παλιά κτήρια γκρεμίζονται για να πάρουν την θέση τους κυριλάτες πολυκατοικίες, οι δημόσιοι χώροι καλύπτονται από τα τραπεζοκαθίσματα γκουρμέ εστιατορίων, τα ξενοδοχεία ανοίγουν το ένα μετά το άλλο, οι ντόπιοι εκτοπίζονται, οι τουρίστες και νέοι πιο εύποροι κάτοικοι καλωσορίζονται. Κάποιοι πλουτίζουν, ενώ κάποιες άλλες δουλεύουμε ασταμάτητα και κακοπληρωμένα για πάρτη τους. Και η κεφαλαιακή αυτή ανάπτυξη δεν πρέπει να βρίσκει ουσιαστικά εμπόδια απέναντι της. Το μήνυμα είναι σαφές: αν δεν σ' αρέσει κάτι, μη τυχόν και οργανωθείς με τις υπόλοιπες που στέκεστε από την ίδια πλευρά, καλύτερα συμπλήρωσε ένα έντυπο παραπόνων, κάνε μια καταγγελία στα social media, μάζεψε κάνα like, ψήφισε ένα άλλο κόμμα να κάνει την δουλειά σου. Σε αυτή ακριβώς την κατεύθυνση το ελληνικό κράτος επιτίθεται στις καταλήψεις, όπως επιτίθεται και στις διαδηλώσεις, στις απεργίες αλλά και γενικότερα στους κοινωνικούς αγώνες. Τα πάντα πρέπει να καναλιζάρονται, να ενσωματώνονται σε ένα θεσμικό πλαίσιο αποβάλλοντας κάθε ανατρεπτικό χαρακτήρα τους, ώστε να είναι προβλέψιμα και επί της ουσίας ακίνδυνα για το κεφάλαιο.

Και η κατάληψη Ρόζα Νέρα στα Χανιά που

εκκενώθηκε βίαια από την αστυνομία στις 5 Σεπτεμβρίου, αποτελούσε ένα σταθερό αγκάθι στα σχέδια αυτά. Ένα σημείο συνάντησης των κινημάτων στην Κρήτη, ένα ζωντανό κύτταρο αμφισβήτησης του υπάρχοντος, ένα ανάχωμα στην τουριστική βιομηχανία που έχει στείλει τα νοίκια στον θεό και τους ντόπιους έξω από την πόλη, ένας δημόσιος χώρος προσβάσιμος σε όλες μας. Εκκενώθηκε ώστε στη θέση της να γίνει άλλο ένα χλιδάτο ξενοδοχείο για λίγους και εκλεκτούς, ενώ πετάχτηκαν στον δρόμο όσοι και όσες απαντούσαν συλλογικά στο στεγαστικό τους -και όχι μόνο- ζήτημα.

Και εδώ ακριβώς τίθεται σε όλους και όλες μας ένα ερώτημα. Σε αυτόν τον γαμημένο πλανήτη, με ποιον κόσμο είμαστε;

Με τη ΔΥΣΤΟΠΙΑ που θέλει να ξεπουλιούνται τα πάντα για το κέρδος των αφεντικών, που επιβάλλει το δόγμα της ανάπτυξης καταστρέφοντας όλο και περισσότερο το φυσικό περιβάλλον, που περιφράσσει τους δημόσιους χώρους, που εκμεταλλεύεται την ανθρώπινη εργασία, ενώ φυλακίζει όσους και όσες περισσεύουν σε στρατοπεδικού τύπου κέντρα κράτησης και αποκλεισμού υπό άθλιες συνθήκες, που προσπαθεί να απλώσει παντού σιγή νεκροταφείου, που μετατρέπει τον ατομικισμό σε θρησκεία και τη μοναξιά σε καθημερινότητα;

Ή με την ΟΜΟΡΦΙΑ που κρύβεται στις σχέσεις αλληλεγγύης και αλληλοϋποστήριξης, που παράγει σημεία συνάντησης μεταξύ διαφορετικών ανθρώπων, που απαντάει στις καθημερινές μας ανάγκες, που αντιμάχεται τη μισαλλοδοξία, που δεν ψάχνει για σωτήρες σε γραφεία, που δυναμώνει τους κοινούς μας αγώνες, τη συλλογική μας αυτοπεποίθηση και τη δυνατότητά μας να συνδιαμορφώνουμε τον κόσμο γύρω μας, που βάζει το όραμα για έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και διαχωρισμούς, το όραμα της συλλογικής ζωής ξανά στο τραπέζι;

Σε αυτό το δίλημμα ήδη χιλιάδες άνθρωποι κατέβηκαν στο δρόμο στην πόλη των Χανίων και πήραν θέση. Θέση υπέρ των δημόσιων χώρων, υπέρ της αλληλεγγύης, υπέρ της ομορφιάς των κοινωνικών αγώνων. Για μια πόλη για όλους και για όλες. Για μια πόλη που χρειάζεται περισσότερα σημεία συνάντησης των αγωνιζομένων, περισσότερα σημεία που να

στεγάζουν τις συλλογικές ανάγκες, περισσότερα σημεία που να αντιστέκονται στην βαρβαρότητα της ανάπτυξης, των περιφράξεων και της συλλογικής μας υποτίμησης.

Όπως είπαμε και στο παρελθόν λοιπόν, την Ρόζα Νέρα και όλα αυτά που πρεσβεύει, *θα τα υπερασπιστούμε με νύχια και με δόντια, με πέτρες και λουλούδια, με μίσος και με πάθος.*

Να δυναμώσουμε την αλληλεγγύη μας προς κάθε τι **μέσα στην κόλαση, που δεν είναι κόλαση, και να του δώσουμε διάρκεια, να του δώσουμε χώρο.** Να σταθούμε σε αυτόν τον κόσμο, μαζί με όσες και όσους δεν ξεχνάνε ότι έχουν λόγους να του επιτίθενται, που αναγνωρίζουν τη θέση που βρίσκονται, που αυτοοργανώνονται, που σπάνε τη μιζέρια και παλεύουν για ζωή.

Ρόζα Νέρα.

Κατάληψη ξανά.

Κατάληψη

για πάντα.

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις.

κατάληψη

Φάμπρικα * Υφανέτ

Ομήρου με Περδίκια γωνία, Κάτω Τούμπα
ανοιχτή συνέλευση, κάθε Τρίτη στις 20:00
yfanet.espivblogs.net | contact@yfanet.net